

РЕШЕНИЕ

№ 24207

гр. София, 16.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4754** по описа за **2026** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Началник на Гранично полицейско управление –С. при РД “Гранична полиция“ Аерогари при ГДГП-МВР срещу РЕШЕНИЕ №786 от 05.03.2026г. постановено по нахд №14109/2025г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление НП №276 от 20.08.2025г., с което на Р. М. М. е наложена глоба от 1000лв. по чл.264, ал.1 от ЗМВР, както и са присъдени разноски.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. Правят се твърдения за незаконосъобразност и немотивираност на решението на СРС. Не са споделени изводите на СРС, че има съществени процесуални нарушения, както и се касае за маловажно деяние. За последното се твърди, че не е установено да има по-ниска степен на опасност от нарушенията от съответния вид. Представят се доказателства във връзка с компетентността на актосъставителя и наказващия орган. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата. Претендира се юрк.възнаграждение за 2-те инстанции.

В съдебно заседание касаторът не се представлява, но представя писмени бележки, с които поддържа жалбата си.

В съдебно заседание ответникът оспорва жалбата чрез адв.Ж.. Изразява становището, че без оглед на представените писмени доказателства, в производството са допуснати съществени процесуални нарушения, които водят до отмяна на НП. Претендира разноски.

Представителят на СГП –дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

СРС е допуснал съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неизясняване на фактическата обстановка и липсата на изводи относно изпълнителното деяние.

На първо място СРС е приел, че няма данни за компетентността на актосъставителя и наказващия орган /който извод се опровергава от представените писмени доказателства пред касационната инстанция заповед №8121з-1098 от 25.08.2017г.и заповед №8121з-251 от 05.03.2021г. на министъра/, както и няма конкретно полицейско разпореждане, което да не е изпълнено, тъй като е прието, че описаното деяние осъществява състава на неизпълнено полицейско разпореждане по чл.257 ЗМВР, а не по чл.264 от ЗМВР на противозаконно пречене на орган да изпълнява служебните си задължения. Във връзка с последното СРС е направил извода, че разпоредбата на чл.264 от ЗМВР е единствено санкционна без да съдържа останалите елементи от състава на нарушението вкл. изпълнителното деяние.

Тези изводи не се споделят. Разпоредбата на чл.264 ЗМВР, освен гоба разписва и конкретното изпълнително деяние - противозаконно пречене, поради което изводът на СРС в тази насока не е правилен. Отделно никъде в обстоятелствената част на описанието на деянието в АУАН и в НП -не се визира каквото и да е полицейско разпореждане, което лицето да не е изпълнило. Касае се за действия на М. по осуетяване на полицейската проверка, изразяващи се в това, че първоначално е заявил, че е управлявал описаното МПС, спряло при наличието на знак В 2, като впоследствие се е отрекъл от казаното и е заявил, че неправилно е разбрал въпроса, доколкото бил пилот и помислил, че е питан дали управлява самолета. Няма мотиви на СРС в тази насока – дали описаното поведение може да се квалифицира като противозаконно пречене. Дали не се касае за защитна теза от страна на М., доколкото има свидетелски показания при какви обстоятелства и как му е зададен въпроса за това дали е водач и на какво ППС /до колата, а не до самолета, до самия знак касаещ конкретни МПС и т.н./.

Допуснато е съществено процесуално нарушение с това, че СРС при насрочване на съдебно заседание за изслушване и приобщаване на записите вкл. тези от бодикамерите – е отхвърлено това доказателствено искане на база на твърдението на защитата, че записите били „с лошо качество от към звука“ /протокол от 10.02.2026г./, без да провери дали това е така. Изслушването на записа за часа на нарушение и около същия -са от съществено значение за поведението на лицето – какво е заявило първоначално и какво е твърдяло впоследствие и дали това не е защитна теза вкл. дали тези доказателства са съотносими останалите такива -към показанията на актосъставителя в тази насока и като цяло това поведение осъществява ли състава на противозаконно пречене по чл.264 от ЗМВР.

Следователно касационната жалбата е основателна и трябва да се уважи -решението на СРС да се отмени изцяло като делото се върне на СРС за ново разглеждане от друг състав, който да изслуша

и приобщи представените записи към доказателствата по делото, като впоследствие формира изводи касателно извършеното деяние дали осъществява състава на чл.264 от ЗМВР вкл. и изводи относно справедливостта на наложената глоба като размер, доколкото СРС е приел, че няма мотивация за санкция в най-високия размер.

ВОДИМ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД ХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №786 от 05.03.2026г. постановено по нахд №14109/2025г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление НП №276 от 20.08.2025г. за наложената на Р. М. М. глоба от 1000лв. по чл.264, ал.1 от ЗМВР, както и са присъдени разноси по делото от 306,78евро.

ВРЪЩА за ново разглеждане делото на СРС на друг състав при съобразяване с указанията. Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: